

[Holstein.]
forudsættes, at Radioraadets Programudvalg, naar det ønsker et udenrigspolitisk Foredrag, i Forvejen er klar paa, hvad det er for en Mand, det henvender sig til om at holde et Foredrag paa 10-Aarsdagen for Vaabenstilstanden.

Redaktør Reventlow er yderligere en Mand, som den højtærede Venstreregering gentagende har benyttet som sin Tillidsmand i offentlige Anliggender. I 1922 sendte Venstres daværende Regering Redaktør Reventlow til Kanada for at studere Vilkaarene for danske Udvandrere i Kanada; og for et Aar eller to siden blev Redaktør Reventlow som Medlem af et Arbejdsudvalg fra den Kommission, som den højtærede Indenrigsminister havde nedsat til at overveje Spørgsmaalet om, hvorvidt der kunde ydes Støtte til danske Udvandrere, sendt til Svejts og andre Stater i Europa for at give Beretning til den højtærede Regering.

Man skulde antage, at en saadan Mand, naar en Statsinstitution som Radioraadet henvender sig til ham paa 10-Aarsdagen for Verdenskrigens Afslutning med en Anmodning om et udenrigspolitisk Foredrag, blev behandlet med al rimelig Takt og Hensynstagen, baade fra Trafikministeriets og fra Radioraadets Side. Vi ved efter det ærede Medlem Hr. Hartvig Frischs Udtalelser, og efter hvad der har foreligget offentligt i Pressen, fuldt ud, hvorledes man er gaaet frem fra Radioraadets og fra Trafikministeriets Side mod Redaktør Reventlow. Jeg skal derfor ikke uddybe dette nærmere, men kun gøre et Par præciserende Bemærkninger.

I den højtærede Trafikministers Skrivelse til Redaktør Reventlow, efter at han havde anmodet — hvad jeg finder fuldkommen rimeligt — om en Beklagelse fra Trafikministeriets Side af den Behandling, han — enten det nu skyldtes grov Uagtsomhed eller Forsæt fra Radioraadets Side — havde været Genstand for, i denne Skrivelse udtaler den højtærede Trafikminister, at han er enig med Radioraadet i, at Redaktør Reventlows Foredrag ikke uden visse Ændringer var egnet til Udsendelse den paa-gældende Dag.

Det vil sige, at den højtærede Trafikminister erklærer sig enig i noget, som overhovedet aldrig har foreligget, idet der aldrig har været krævet nogen Ændringer i Foredraget; hele Foredraget afvistes som uegnet, først uden Motivering og med Fremhævelse af, at man principielt ikke motiverede Afvisninger fra Radioraadets Side, dernæst, da han anmodede om at faa denne

Besked skriftligt, med den Motivering, at Foredraget, hvis det var fremkommet, vilde have afstedkommet internationale Forviklinger.

Saaavel Trafikministeriet som Radioraadet var paa Forhaand, da det henvendte sig til Redaktør Reventlow i Oktober Maaned, underrettet om, at Redaktør Reventlow ikke agtede at holde en pacifistisk Skaaltale paa 10-Aarsdagen for Verdenskrigens Afslutning, det havde han udtrykkeligt gjort opmærksom paa. Og endvidere var Forholdet det, at selv om der kunde ønskes visse Ændringer, saa vilde der, skønt Programudvalget havde deponeret Manuskriptet hos det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen ude i Roskilde, have været udmærket Tid fra Lørdag Morgen til Søndag Aften, da Foredraget skulde frem, til at foretage saadanne Ændringer i Foredraget. Det kunde være gjort pr. Telefon, og det kunde være gjort skriftligt, og Redaktør Reventlow gjorde Lørdag Middag et Forsøg herpaa, da Foredraget blev kasseret som uegnet, men blev, som sagt, afvist brutalt, uden nogen som helst Motivering. Først bagefter kom Motiveringen, at det maatte betragtes som et Foredrag, der vilde afstedkomme internationale Forviklinger, saafremt det var kommet frem.

Jeg maa gentage det ærede Medlem Hr. Hartvig Frischs Spørgsmaal, om den højtærede Trafikminister virkelig vil hævde, at Redaktør Reventlows Foredrag, der jo foreligger offentligt tilgængeligt, selv uden Ændringer — men det havde altsaa været muligt at foretage Ændringer, Redaktøren var villig til at foretage saadanne —, snarere skulde afstedkomme udenrigspolitiske Forviklinger end de udenrigspolitiske Foredrag, „Nationaltidende“s udenrigspolitiske Medarbejder, Redaktør Blædel, plejer at holde i Statsradiofonien, og at dette Foredrag var mere uegnet til at komme frem end Foredrag af Redaktør Blædel.

Naar vi paa Vaabenstilstandsdagen var Vidne til den Tale, den da faldne amerikanske Præsident Coolidge holdt, en Tale, man kan sige baade var en Afskedstale for hans Præsidenttid og utvivlsomt ogsaa en Indledningstale til hans nære Ven og Meningsfælle Hoovers nye Præsidenttid, en Tale, der rystede de europæiske Udenrigsministerier til Grunden, og som kunde give internationale Fredsvenner, hvis de overhovedet tænker, et og andet at tænke paa med Hensyn til den storpolitiske Situation i Verden, og naar der baade i det ene og det andet Land blandt Stormagterne blev talt om og fremsat Kom-